

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2021 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Izabela Dehmel

Ławnicy: Hanna Jurkowska

Marek Michalak

Protokolant: p.o. stażysty Marcin Pamfil

przy udziale Asesora Prokuratury Rejonowej Poznań - Nowe Miasto w Poznaniu Aleksandry Łanieckiej

po rozpoznaniu w dniu 21.06.2021r., 17.09.2021r. 22.11.2021r. i 17.12.2021r. na rozprawie

sprawy oskarżonego **P. F.**

ur. (...) w Ł.

syna K. i K. zd. M.

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 26 kwietnia 2020 roku w P., posiadał, wbrew przepisom ustawy, znaczną ilość ziela konopi innych niż włókniste zaliczanego do środków odurzających grupy I-N, IV-N w łącznej ilości 347,64 g netto,

tj. o przestępstwo z 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

II. W okresie od co najmniej listopada 2019 roku do dnia 26 kwietnia 2020 roku działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił J. D. środka odurzającego w postaci kilkunastu porcji marihuany w ilości od 1 – 3 g jedna porcja w cenie 40 złotych za porcję,

tj. o przestępstwo z 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 §1 k.k.

III. W nieustalonym dokładnie czasie w 2016 roku oraz w nieustalonym dokładnie czasie od 2018 do czerwca 2020 roku w P. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił P. W. (1), urodzonemu w dniu (...), środka odurzającego w postaci kilkuset porcji ziela konopi innych niż włókniste w ilości od 5 – 10 g jedna porcja w cenie 40 złotych za porcję,

tj. o przestępstwo z 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 §1 k.k.

***

1. Uznaje oskarżonego **P. F.** za winnego tego, że w dniu 26 kwietnia 2020 roku w P., wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste zaliczanych do środków odurzających grupy I-N, IV-N w łącznej ilości 347,64 g netto tj. przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu **karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.**

2. Uznaje oskarżonego **P. F.** za winnego tego, że w okresie od listopada 2019 roku do dnia 20 kwietnia 2020 roku działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej

udzielił J. D. co najmniej dziesięciokrotnie środka odurzającego w postaci konopi innych niż włókniste zaliczanych do środków odurzających grupy I-N, IV-N, w ilości co najmniej 20 gram, w cenie 40 zł za gram, tj. przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 §1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym do dnia 23 czerwca 2020r. – przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu **karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności**.

3. Uniewinnia oskarżonego P. F. od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie III.

4. Na podstawie art. 85 §1 k.k. i art. 86 §1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym do dnia 23 czerwca 2020r. – przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. łączy wymierzone w punkcie 1 i 2 kary jednostkowe pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu P. F. karę łączną 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

5. Na podstawie art. 63 §1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt 4 kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu P. F. okres zatrzymania od dnia 26.04.2020r., godz. 16.10 do dnia 28.04.2020r., godz. 13.30.

6. Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek dowodów rzeczowych w postaci:

- suszu roślinnego – ziele konopi innych niż włókniste z siatki foliowej koloru białego w ilości 128,39 g,

- suszu roślinnego – ziele konopi innych niż włókniste z pudełka plastikowego z białej siatki foliowej w ilości 218,58 g,

przechowywanych w kopercie bezpiecznej (...) w składnicy Komisariatu Policji (...) i zarządza ich zniszczenie.

7. Na podstawie art. 45 §1 k.k. orzeka wobec oskarżonego P. F. **przepadek kwoty 800 (osiemset) zł stanowiącej równowartość korzyści majątkowej** jaką oskarżony odniósł z popełnienia przestępstwa przypisanego w punkcie 2.

8. Na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonego P. F. **nawiązkę w kwocie 4.000 (cztery tysiące) zł** na rzecz Fundacji (...), ul. (...), (...)-(…) P..

9. Na podstawie §17 ust. 2 pkt 5 i §4 ust. 3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu przyznaje adw. M. J. kwotę 1.180,80 zł brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu P. F. z urzędu.

10. Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. w części uniewinniającej kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

11. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości i nie wymierza mu opłaty.

Hanna Jurkowska Izabela Dehmel Marek Michalak

UZASADNIENIE			
Wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20.12.2021 r.	Sygnatura akt	III K 138/21	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. F.	P. F. w dniu 26 kwietnia 2020 r. w P. wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste zaliczanych do środków odurzających grup I-N, IV-N w łącznej ilości 347,64 g netto, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005	

		r. o przeciwdziałaniu narkomanii.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 24 kwietnia 2020 r. o godz. 16:40 w P. przy ul. (...) funkcjonariusze Komendy Miejskiej Policji Wydział Kryminalny zauważyli mężczyznę, który podszedł do zaparkowanych w zatoczce samochodów, a następnie zatrzymał się przy pojeździe marki H. (...), przykucnął przy nim, po czym otworzył drzwi samochodu od strony pasażera.</p> <p>Policjanci obserwując zachowanie mężczyzny podjęli decyzję o jego wylegitymowaniu. Mężczyzną okazał się P. F..</p> <p>Następnie w trakcie przeszukania samochodu H. (...) funkcjonariusze policji ujawnili na przednim fotelu pasażera reklamówkę koloru białego z logo (...) z zawartością suszu roślinnego oraz z tyłu za fotelem kolejną białą reklamówkę z logo (...) z plastikowym pudełkiem z zawartością suszu roślinnego koloru zielonego.</p> <p>Z treści opinii z przeprowadzonego badania kryminalistycznego z</p>	notatka urzędowa z dnia 26.04.2020 r.	k. 1	

zakresu chemii wynika, że zabezpieczony susz roślinny o łącznej masie 347,64 g jest zielem konopi innych niż włókniste. Nadto wskazano, że jednorazowa „porcja-działka” dla ziela konopi wynosi 1,00 g. Zatem zabezpieczona ilość materiału dowodowego o łącznej masie 347,64 g stanowi około 347,5 „porcji-działek”.

P. F. ma 30 lat, ma wykształcenie średnie w zawodzie ratownika medycznego, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu.

P. F. był karany:

- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu z dnia 20.06.2018 r. sygn. akt III K 194/18 za przestępstwo z art. 59 ust. 3 i art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii,

- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 07.05.2021 r. sygn. akt VI K 265/21 za przestępstwo z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. na karę 6 lat pozbawienia wolności, którą odbywa od dnia 20.01.2021r. (tj. od dnia zatrzymania i dalej tymczasowego aresztowania).

W okresie tymczasowego aresztowania, a obecnie

<p>odbywania kary pozbawienia wolności P. F. funkcjonował prawidłowo, nienagannie przestrzegał wymogów dyscypliny i zapisów regulaminu, nie był karany dyscyplinarnie, nie był nagradzany regulaminowo. W grupie wychowawczej nie generował sytuacji konfliktowych (bez aktów agresji i samo agresji), harmonijnie układa relacje, jest osobą o pogodnym i spokojnym usposobieniu. W stosunku do przełożonych prezentuje jedynie pożądane postawy, nie deklaruje przynależności do struktur nieformalnych podkultury przestępczej.</p>		
<p>protokół przeszukania samochodu marki H. (...)</p>	<p>k. 7-9</p>	
<p>notatka urzędowa z przeważenia zabezpieczonych substancji</p>	<p>k. 12</p>	
<p>protokół użycia testera narkotykowego</p>	<p>k. 13-13v</p>	
<p>protokół przesłuchania świadka P. H.</p>	<p>k. 14-15</p>	
<p>opinia (...) z przeprowadzonych badań kryminalistycznych z zakresu chemii</p>	<p>k. 43-46</p>	
<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. F.</p>	<p>k. 64-66, 211v-213v</p>	

opinia (...) z przeprowadzonych badań daktyloskopijnych	k. 79-88		
karta karna	k. 121-123, 295-296		
kwestionariusz zebrania informacji przez specjalistę uzależnień H. Ł.	k. 249-254		
opinia o skazanym z dnia 11.05.2021 r.	k. 177-179		
1.1.2.	P. F.	W okresie od listopada 2019r. do dnia 20 kwietnia 2020r. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił J. D. co najmniej dziesięciokrotnie środka odurzającego w postaci konopi innych niż włókniste zaliczanych do środków odurzających grupy I-N, IV-N, w ilości co najmniej 20 gram, w cenie 40 zł za gram, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym do dnia 23 czerwca 2020 r. – przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>P. F. poznał się z J. D. w dzieciństwie, kiedy to razem działali w harcerstwie. Od tego czasu pozostawali w relacji koleżeńskiej.</p> <p>W okresie od listopada 2019r. do kwietnia 2020r. J. D. spotykał się z P. F. i wspólnie palili marihuanę. Spotkania odbywały się czasami codziennie przez kilka dni, a czasami następowały kilkudniowe przerwy. Osobą organizującą narkotyki był P. F.. Układ pomiędzy J. D., a P. F. w zakresie wspólnego palenia marihuany polegał na tym, że J. D. przekazywał P. F. pieniądze za przekazaną mu marihuanę tj. 40 zł za gram, bądź oskarżony „załatwiał” marihuanę dla obojga, zaś J. D. w rozliczeniu kupował np. jedzenie. Niejednokrotnie zdarzało się, że P. F. częstował J. D. kolegę przygotowanym wcześniej skretem, a ten nie płacił za udzielenie narkotyku.</p> <p>W dniu 20 kwietnia 2020r. P. F. po raz ostatni sprzedał J. D. 1 gram marihuany za kwotę 40 zł.</p> <p>Łącznie w okresie od listopada 2019r. do dnia 20 kwietnia 2020r. P. F. sprzedał J. D. co najmniej 20 gram marihuany w cenie 40 zł za gram.</p>	wyjaśnienia oskarżonego P. F.	k. 64-66, 137-138, 211-213v	
--	-------------------------------	-----------------------------	--

zeznania świadka J. D.	k. 52-55, 214-215		
1.2.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	P. F.	W nieustalonym dokładnie czasie w 2016 r. oraz w nieustalonym dokładnie czasie od 2018 r. do czerwca 2020 r. w P. w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił P. W. (1) urodzonemu dnia (...) środka odurzającego w postaci kilkuset porcji ziela konopi innych niż włókniste w ilości od 5-10 g jedna porcja w cenie 40 zł za porcję.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Przeprowadzone postępowanie dowodowe, zdaniem Sądu nie wykazało, że oskarżony P. F. udzielał małoletniemu wówczas P. W. (1) środka odurzającego w postaci kilkuset porcji ziela konopi innych niż włókniste w ilości od 5-10 g jedna porcja w cenie 40 zł za porcję w 2016 r. oraz w nieustalonym dokładnie	częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. F.	k. 137-138, 211v-213v	

czasie od 2018 r. do czerwca 2020 r.			
zeznania świadka J. W.	k. 287v-289v		
zeznania świadka P. W. (1)	k. 257-260, 303v-304		
2. OCena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1. 1.1.2.	częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. F.	<p>Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego w zakresie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w jakim potwierdził fakt nabycia i posiadania konopi innych niż włókniste, co znalazło potwierdzenie w zeznaniach świadka P. H., protokole przeszukania oraz opinii z przeprowadzonych badań kryminalistycznych z zakresu chemii, - w jakim potwierdził fakt znajomości z J. D. oraz udzielania mu środków odurzających w postaci marihuany, które to wyjaśnienia korespondowały z zeznaniami J. D., - w jakim potwierdził fakt znajomości z P. W. (1), co znalazło potwierdzenie w zeznaniach P. W. (1) i J. W.. 	

1.1.2.	zeznania świadka J. D.	<p>Sąd uznał za wiarygodne w pełni zeznania złożone przez świadka w toku postępowania przygotowawczego w których wskazał, że kupował od P. F. marihuanę w cenie 40 zł za 1 g, że doszło do kilkunastu transakcji, a także że miały miejsce sytuację, gdy wspólnie z oskarżonym palił „skręta”, którego otrzymywał nieodpłatnie. Zeznania te korespondowały z wyjaśnieniami P. F., które składał na początkowym etapie śledztwa, a które łącznie tworzyły spójną i logiczną całość.</p> <p>Przed Sądem świadek potwierdzając fakt udostępniania mu przez oskarżonego marihuany podjął nieudolną próbę przedstawienia okoliczności zdarzeń w sposób mający zminimalizować odpowiedzialność karną P. F. (m. in. wskazywanie, że również on załatwiał marihuanę, którą wspólnie palił z oskarżonym, zaprzeczenie częstym kontaktom z oskarżonym w okresie objętym zarzutem, czy podważanie sposobu przesłuchania go w toku śledztwa), które to twierdzenia pozostawały sprzeczne w części nawet z wyjaśnieniami oskarżonego, co w sposób oczywisty wskazywało na tendencyjny charakter i</p>	
--------	------------------------	--	--

		<p>nieszczerość jego relacji. Jednocześnie opisując sposób rozliczania się za dostarczone mu przez P. F. narkotyki J. D. w części potwierdził wersję prezentowaną przez oskarżonego, a co za tym idzie Sąd nie poddał w wątpliwość powyższych twierdzeń, przy czym nie prowadziło to do konkluzji, iż zachowanie oskarżonego nie było podejmowane w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.</p>	
1.2.1.	zeznania świadka P. W. (1) złożone przed Sądem	<p>Zeznania świadka zostaną omówione w części odnoszącej się do podstaw uniewinnienia P. F. od popełnienia przestępstwa z art. 59 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii tj. odpłatnego udzielania środków odurzających małoletniemu P. W. (1).</p>	
1.2.1.	zeznania świadka J. W.	<p>Zeznania Sąd uznał za wiarygodne mając na uwadze, że J. W. była dla oskarżonego osobą obcą, a zatem nie miała żadnego interesu w tym, by składać fałszywe, korzystne dla niego zeznania i to w zakresie odnoszącym się do udzielania przez oskarżonego środków odurzających jej synowi. Co więcej świadek składała zeznania przed Sądem z uwagi na treść wzajemnie sprzecznych zeznań złożonych przez P. W. (1), a co za tym idzie trudno założyć, by</p>	

		<p>zeznania te zostały przez nią przygotowane i to w porozumieniu z synem, na potrzeby niniejszego postępowania, dodatkowo w celu przedstawienia okoliczności korzystnych dla oskarżonego.</p> <p>Podobnie należało ocenić zeznania świadka w części odnoszącej się do okoliczności przesłuchania w miejscu zamieszkania P. W. (1), która to relacja znalazła potwierdzenie w zeznaniach funkcjonariusza policji H. W., a także P. W. (1).</p>	
1.2.1.	zeznania świadka H. W.	<p>Zeznania wiarygodne, w których świadek przedstawił okoliczności i sposób przesłuchania P. W. (1), która to relacja znalazła potwierdzenie w zeznaniach J. W. i P. W. (1), co łącznie tworzyło spójną i logiczną całość.</p>	
1.1.1.	<p>opinia z zakresu chemii</p> <p>opinia daktyloskopijna</p>	<p>Wnioski opinii należało uznać za trafne. Zostały one, bowiem sporządzone w sposób fachowy i rzetelny, przez osoby dysponujące specjalistyczną wiedzą i doświadczeniem zawodowym, a zawarte w nich wywody były jasne, pełne i wyczerpujące. Co więcej przedmiotowe opinie nie były kwestionowane przez strony procesu, a Sąd nie znalazł również podstaw by podważać ich rzetelność, a w</p>	

		konsekwencji wiarygodność.	
kwestionariusz sporządzony przez specjalistę terapii uzależnień	Dowód w pełni wiarygodny, sporządzony w sposób fachowy i rzetelny, przez osobę dysponującą specjalistyczną wiedzą i doświadczeniem zawodowym, nie kwestionowany w toku procesu.		
1.1.1. 1.1.2.	pozostałe dokumenty	W pełni wiarygodnymi były zgromadzone w toku całego postępowania dokumenty. Ich autentyczność, wiarygodność ani wartość dowodowa nie budziły wątpliwości Sądu, bowiem dokumenty te sporządzone zostały przez właściwe organy, w granicach ich kompetencji i w przewidzianej przepisami formie, dowodów tych nie kwestionowały także strony w toku procesu, a Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.	
2.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

1.1.2.	wyjaśnienia oskarżonego P. F.	<p>Jako niewiarygodne Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego w zakresie, w którym zaprzeczał, że udzielał J. D. środków odurzających w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.</p> <p>Podczas pierwszego przesłuchania w dniu 28 kwietnia 2020 r. P. F. wyjaśnił, iż J. D. kupował od niego marihuanę w cenie 35-40 zł za 1 g. Jednocześnie oświadczył, iż w związku z faktem, że on zaopatrywał się w narkotyki płacąc 29 zł za porcję, cena 35-40 zł za 1 g, za którą sprzedawał uzyskane przez siebie środki należy potraktować jako „koszty”, które ponosił w związku z faktem ich nabycia, a zatem w jego ocenie nie sprzedawał marihuany, a jedynie nią „częstował”.</p> <p>Podczas kolejnego przesłuchania w dniu 05 marca 2021r. oskarżony wskazał, że udzielanie J. D. środków odurzających nie przynosiło mu żadnej korzyści majątkowej, a otrzymywane środki pieniężne stanowiły jedynie zwrot kosztów, albowiem nie stać go było „by rozdawać swoje dobra”. Jednocześnie wskazał, iż z uwagi na łączące go z J. D. stosunki koleżeńskie nigdy nie śmiałyby pobierać od niego jakichkolwiek pieniędzy. Podobne stanowisko</p>	
--------	-------------------------------	---	--

oskarżony prezentował składając wyjaśnienia przed Sądem.

Wskazać należy, że wyjaśnienia P. F. w powyższym zakresie korespondowały z zeznaniami J. D., który jednoznacznie wskazał, że nabywał cyklicznie od oskarżonego marihuanę w cenie 40 zł za gram, przy czym przed Sądem również wskazywał na rzeczowe rozliczanie się za dostarczone mu narkotyki.

Oceniając wyjaśnienia oskarżonego nie może budzić wątpliwości, że prezentowane przez niego stanowisko, w którym zaprzeczał, by udzielał środków odurzających w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wynika co najmniej z potocznego rozumienia przez oskarżonego powyższego sformułowania, które utożsamia wyłącznie z osiąganiem zysku ze sprzedaży. Wskazać należy jednakże, że działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej na gruncie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii stanowiące znamię przestępstwa z art. 59 ust. 1 tejże ustawy ma znaczenie inne (szersze) niż przypisywane przez oskarżonego, przy czym kwestia ta szczegółowo omówiona zostanie w dalszej części rozważań.

Tym samym w powyższym zakresie, Sąd uznał

		<p>wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne w zakresie, w jakim opisał sposób rozliczania się z J. D. za udzielone mu środki odurzające, a niewiarygodne z punktu widzenia prawnokarnej oceny takiego zachowania, które w ocenie Sądu było działaniem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.</p>	
1.2.1	<p>zeznania świadka P. W. (1) złożone w śledztwie</p>	<p>Zeznania świadka zostaną omówione w części odnoszącej się do podstaw uniewinnienia P. F. od popełnienia przestępstwa z art. 59 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii tj. odpłatnego udzielania środków odurzających małoletniemu P. W. (1).</p>	
1.2.1.	<p>zeznania świadków: D. M., B. M. (1) A. M., M. O. (1), D. B.</p>	<p>Zeznania świadków nie miały znaczenia dla poczynienia ustaleń faktycznych istotnych z punktu widzenia stawianych oskarżonemu zarzutów. Świadców D. M. i B. M. (2) zeznawali, bowiem na okoliczność kontaktowania się z oskarżonym, natomiast A. M., M. O. (2) i B. B. na okoliczność znajomości P. F. z P. W. (1) i wzajemnych ich relacji. Zeznania tej ostatniej grupy świadków miały na celu wykazanie istnienia konfliktu pomiędzy oskarżonym, a P. W. (1), która to okoliczność mogła mieć wpływ na treść jego zeznań złożonych</p>	

		<p>w toku śledztwa. Biorąc jednakże pod uwagę okoliczności, które legły u podstaw uniewinnienia oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu udzielania środków odurzających P. W. (2) – a które omówione zostaną w dalszej części uzasadnienia – okoliczności wskazywane przez świadków nie miały znaczenia dla poczynienia ustaleń faktycznych istotnych z punktu widzenia stawianego P. F. zarzutu.</p>	
1.3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1.	P. F.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z treścią art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii odpowiedzialności karnej podlega ten kto wbrew przepisom ustawy, posiada m. in. środki odurzające. Cytowana ustawa definiuje środek odurzający wskazując, iż jest to substancja			

pochodzenia naturalnego lub syntetycznego działająca na ośrodkowy układ nerwowy, określona w wykazie środków odurzających stanowiącym załącznik nr 1 do ustawy (art. 4 pkt 26). Zgodnie z załącznikiem nr 1 do ww. ustawy, konopi ziela innych niż włókniste oraz wyciągi, nalewki farmaceutyczne, a także wszystkie wyciągi z konopi innych niż włókniste zaliczone są do środków odurzających grupy I-N i IV-N.

W orzecznictwie wskazuje się, że na podstawie powołanego przepisu karalny jest każdy wypadek posiadania środka odurzającego lub substancji psychotropowej „wbrew przepisom ustawy”, a więc w celu dalszej sprzedaży lub udzielenia ich innej osobie, jak i w celu samodzielnego zażycia - czy to za jakiś czas czy niezwłocznie, jeżeli sprawca posiada środek odurzający lub substancję psychotropową w ilości pozwalającej na co najmniej jednorazowe użycie, w dawce dla nich charakterystycznej, zdolnej wywołać u człowieka inny niż medyczny skutek (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2009 r., sygn. I KZP 22/09).

W art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii przewidziano surowszą odpowiedzialność karną w przypadku, gdy przedmiotem czynu, o którym mowa powyżej, jest znaczna ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych.

Ustawodawca nie określił, co należy rozumieć pod pojęciem „znaczna ilość”. W orzecznictwie przyjmuje się, że kryteriami pozwalającymi na przyjęcie w konkretnej sprawie znamienia znacznej ilości są: masa wagowa (gramy, kilogramy, tony, ilość porcji), rodzaj środka odurzającego (podział na tzw. twarde i miękkie) i cel przeznaczenia (w celach handlowych, na potrzeby własne). Przyjmuje się również, że miarą „znaczności” może być stosunek ilości określonych środków do potrzeb jednego człowieka uzależnionego od tych środków (wyrok SA w Lublinie z dn. 17.12.2002r., sygn. II AKa 282/02). Za znaczną ilość uznaje się taką ilość środków odurzających lub psychotropowych, która jednorazowo mogłaby zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób (wyrok SA w Warszawie z dn. 04.02.2013r., sygn. II AKa 401/12; wyrok SA

w Lublinie z dn. 12.09.2013r., sygn. II AKa 141/13, postanowienie SN z dn. 23.09.2009r., sygn. I KZP 10/09, wyrok SN z dn. 10.06.2008 r., sygn. III KK 30/08).

Przenoszą powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że ujawniony w aucie użytym przez oskarżonego susz roślinny w łącznej ilości 347,5 g był zieleń konopi innych niż włókniste oraz, że oskarżony sprawował nad tymi środkami faktyczne władztwo, mając jednocześnie możliwość korzystania z tych środków. Nadto, z opinii z zakresu chemii wynika, że zabezpieczona ilość konopi innych niż włókniste o łącznej masie 347,64 g stanowi około 347,5 „porcji-działek”, co wprost wskazuje, że przedmiotem omawianego czynu była znaczna ilość środków w rozumieniu art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	2.	P. F.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Zgodnie z treścią art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii odpowiedzialności karnej podlega ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, udziela innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej, ułatwia użycie albo nakłania do użycia takiego środka lub substancji.

Czynność sprawcza omawianego przestępstwa polega między innymi na „udzielaniu” innej osobie środka odurzającego, co oznacza czynność przekazania jej środka lub substancji, a może nawet przybrać postać pozostawienia środków odurzających w ustalonym wcześniej między zbywcą, a nabywcą-konsumentem miejscu. Dla

odpowiedzialności sprawy nie jest istotne, czy osoba, której udzielił środka odurzającego lub substancji

psychotropowej, faktycznie ich użyła (Komentarz do art. 58 i 59 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii [w:] K. Łucarz, A. Muszyńska, Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Komentarz, Oficyna, 2008).

W realiach niniejszej sprawy zachowanie P. F. z całą pewnością wypełniło

znamiona czynności sprawczej omawianego przestępstwa, albowiem przekazywał on J. D. środki odurzające. Przedmiotem czynności wykonawczej było ziele konopi innych niż włókniste, co jednoznacznie wynika z wyjaśnień oskarżonego, jak i zeznań J. D.. Zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu narkomanii ziele konopi innych niż włókniste zaliczane są do środków odurzających grupy I-N i IV-N.

Rozważając z kolei realizację przez oskarżonego znamion strony podmiotowej przypisanego mu przestępstwa stwierdzić należało w pierwszej kolejności, iż przestępstwo udzielania środków odurzających lub substancji psychotropowych jest przestępstwem umyślnym zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby działanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, a mianowicie na osiągnięcie korzyści majątkowej. Takie ujęcie znamion strony podmiotowej wyklucza więc możliwość popełnienia przestępstwa z zamiarem ewentualnym (*dolus eventualis*). Przestępstwo to może

zostać popełnione wyłącznie z zamiarem bezpośrednim i to szczególnie zabarwionym (kierunkowym - dolus directus coloratus), obejmującym zarówno cel, jak i sposób działania sprawcy.

Pamiętać przy tym należy, że działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej to nie osiągnięty przez sprawcę zarobek (zysk) stanowiący różnicę pomiędzy ceną zakupu, a ceną sprzedaży narkotyku, a ekwiwalent wyrażony pieniędzmi, odpowiadający kwocie, rzeczy lub prawu uzyskanych z jego zbycia.

W tym miejscu wskazać należy na wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dn. 14.02.2006r., II AKA 290/05, w którym wskazano, że każde odpłatne udzielanie bez wymaganego zezwolenia określonego przepisami ustawy z dnia 29.7.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii środka odurzającego lub substancji psychotropowej innej osobie wyczerpuje pojęcie działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej statuuje ocenę zachowania sprawcy (sprawców) w ramach czynów spenalizowanych treścią wyżej powołanej normy. Wyłączenie środków odurzających i substancji

psychotropowych z powszechnego obrotu powoduje bowiem, iż każde uzyskane z tytułu ich sprzedaży bądź odsprzedaży świadczenie pieniężne pozostaje świadczeniem niegodziwym, nienależnym i bezprawnym, które w żadnym wypadku nie może być uznane za słuszny ekwiwalent poniesionych przez sprawcę (sprawców) kosztów nabycia tych środków lub substancji, co nawet w sytuacji kiedy podejmowane czynności sprawcze nie są nakierowane na osiągnięcie zysku stanowi o odpowiedzialności za kwalifikowaną formę „udzielania” znamieniem której pozostaje korzyść majątkowa w rozumieniu art. 115 § 4 k.k., pojęcie której wiąże się z korzyścią uzyskiwaną nie tylko przez samego sprawcę (sprawców), ale też i przez inną osobę, którą w sytuacji tzw. „przestępstw narkotykowych” pozostaje osoba stanowiąca źródło zaopatrzenia (Legalis nr 75256).

W świetle przedstawionego i zanalizowanego wyżej materiału dowodowego nie mogło budzić żadnych wątpliwości, że oskarżony P. F. miał pełną świadomość tego, że udziela J. D. środka odurzającego w

postaci marihuany, za co otrzymywał od niego zapłatę lub rozliczał się z nim rzeczowo otrzymując w zamian jedzenie, a zatem każdorazowo otrzymywał co najmniej zwrot nakładów poniesionych na zakup narkotyku. Z opisanego zachowania oskarżonego można wyciągnąć tylko jeden logiczny wniosek – oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim (i to szczególnie zabarwionym) dokonania czynu zabronionego.

W ocenie Sądu zachowanie oskarżonego stanowiło w istocie jeden czyn zabroniony – czyn ciągły opisany w art. 12§1 k.k. Zgodnie z normą art. 12 §1 k.k. zamiar przypisany oskarżonemu istniał niejako „z góry” – w niniejszej sprawie od samego początku podjęcia przez oskarżonego przestępnych zachowań składających się na czyn ciągły. P. F. realizował z góry powzięty zamiar, którego istotą było odpłatne udzielanie środków odurzających J. D., przy czym wielokrotnie następowało to podczas wspólnego palenia marihuany, co odbywało się systematycznie przez okres kilku miesięcy. Przy ocenie istnienia „z góry” powziętego zamiaru oskarżonego wypada pamiętać, że dla przyjęcia konstrukcji

czynu ciągłego nie jest konieczne wykazanie i udowodnienie tego, że oskarżony w chwili rozpoczęcia działalności przestępczej wiedział już z góry, w którym konkretnym dniu oraz miejscu udzieli określoną ilość danego rodzaju narkotyku za ustaloną cenę określonej osobie, a jedynie jest niezbędne wykazanie, aby sprawca chciał popełnić czyn ciągły lub przewidując możliwość popełnienia takiego czynu, na to godził się oraz wykorzystywał każdą nadarzającą się sposobność dla stałego zajmowania się ich sprzedażą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 18 marca 2010 r., II AKa 415/09, KZS 2010/6/54). Sytuacja taka miała miejsce właśnie w przypadku oskarżonego.

Z całą pewnością został też spełniony drugi z warunków koniecznych dla uznania zachowań oskarżonego za czyn ciągły, a mianowicie odstępy czasu dzielące zachowania oskarżonego można niewątpliwie określić jako krótkie.

Reasumując powyższe stwierdzić należało, że działanie oskarżonego zarówno od strony przedmiotowej, jak i podmiotowej wyczerpało

<p>znamiona występku z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.</p>			
#	3.8.Uniewinnienie	3.	P. F.
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			
<p>Podstawę postawienia oskarżonemu zarzutu udzielania małoletniemu środków odurzających stanowiły zeznania świadka P. W. (1).</p> <p>I tak, podczas przesłuchania w toku śledztwa P. W. (1) zeznał, że od 2016 r. przez okres 6 miesięcy nabywał od P. F. marihuanę w ilości 10 g za kwotę 400 zł z częstotliwością raz na tydzień lub półtora tygodnia, w miesiącu nabywał około 40 g za kwotę 4.000 zł, co spowodowało, że miał dług u oskarżonego w wysokości 2.500 zł, który spłacił z pomocą rodziców. Następnie przez okres 2017r. nie utrzymywał z oskarżonym kontaktu, po czym od 2018 r. do czerwca 2020 r. kupował od niego marihuanę w ilości 5 g tygodniowo za kwotę 200 zł, tj. w cenie 40 zł za 1 gram.</p> <p>Przed Sądem na rozprawie w dniu 17.09.2021r. i w dniu 17.12.2021r.</p>			

kategorycznie zaprzeczył, by P. F. sprzedawał mu środki odurzające, jednocześnie przyznał, że złożył fałszywe zeznania, w celu ukrycia sytuacji związanej z wprowadzeniem rodziców w błąd, co do istnienia długu u P. F., na spłacenie którego rodzice przekazali mu pieniądze, a które wydał „na imprezy”, a o których to okolicznościach matka poinformowała funkcjonariuszy policji przesłuchujących go w dniu 28.01.2021r. w miejscu zamieszkania i nakazała mu by powiedział „prawdę”.

Okoliczności związane z przesłuchaniem P. W. (1) w dniu 28.01.2021r. potwierdziła J. W., co więcej wskazała, że w związku z wezwaniem do Sądu w charakterze świadka syn poinformował ją o kłamstwie związanym z rzekomym długiem, który miał u oskarżonego.

W świetle powyższych zeznań, mając na uwadze bezsporny fakt, że J. W. była obecna podczas przesłuchania w dniu 28.01.2021r., a co potwierdzone zostało przez świadka H. W., w świetle zasad doświadczenia życiowego nie sposób wykluczyć, że P. W. (1) faktycznie pomógł P. F. nie chcąc ujawnić przed matką, że przekazywane przez rodziców środki pieniężne

na spłatę rzekomego długu faktycznie przeznaczył na inne potrzeby. Teza o pomówieniu jest tym bardziej prawdopodobna, jeśli się zważy, że P. W. (1) w momencie uzyskania informacji o wezwaniu matki do Sądu przyznał się, że ją okłamał, a nadto, że złożył fałszywe zeznania.

Zeznania P. W. (1) i J. W., potwierdzone dodatkowo zeznaniami funkcjonariusza policji H. W. tworzą logiczny ciąg zdarzeń, który w ocenie Sądu uwiarygodnia wersję o pomówieniu P. F.. Jednocześnie brak jest innych racjonalnych argumentów, które mogłyby wskazywać na motywację P. W. (1), co do radykalnej zmiany zeznań, szczególnie jeśli się zważy, że wiąże się to wprost z zarzutem składania fałszywych zeznań i grożącą mu z tego tytułu odpowiedzialnością karną. Podobnie należy ocenić tezę o możliwości złożenia fałszywych zeznań przez J. W., która nie miała żadnego racjonalnego powodu, by potwierdzać okoliczności korzystne dla oskarżonego, tym bardziej, że jak wynika z relacji H. W. wypowiadała się o nim negatywnie.

Pamiętać należy również, że w czasie składania zeznań przez P. W. (1) w toku postępowania przygotowawczego

przeciwko niemu toczyło się postępowanie o przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomani, co więcej osobą je prowadzącą był funkcjonariusz policji H. W., a zatem funkcjonariusz prowadzący postępowanie w niniejszej sprawie i przesłuchujący go w dniu 28.01.2021r. Tym samym nad wyraz wiarygodnie brzmia twierdzenia świadka, iż w trakcie przesłuchania został poinformowany przez funkcjonariusza policji o złożeniu przez P. F. obciążających go zeznań, co spowodowało, że obawiał się, że sprawy te „zostaną połączone i pójdzie do więzienia”, a co jak twierdził również wpłynęło na treść jego wyjaśnień, w których obciążył oskarżonego.

Tym samym w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, w ocenie Sądu nie było możliwe poczynienie ustaleń faktycznych pozwalających na ustalenie, że P. F. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu. Dowodu takiego nie mogły stanowić zeznania P. W. (1) złożone w toku postępowania przygotowawczego, które świadek przed Sądem w całości zanegował, w sytuacji gdy przedstawione przez niego motywacje złożenia

pomawiających zeznań, wsparte zeznaniami świadków J. W. i H. W., należało uznać za racjonalne w tym sensie, że brak było argumentów by kategorycznie wykazać ich bezzasadność.

Jednocześnie wskazać należy, że treść zarzutu aktu oskarżenia zarówno co do czasookresu (nieustalony dokładnie czas w 2016 r. oraz nieustalony dokładnie czas od 2018 r. do czerwca 2020 r.), w którym oskarżony miał zbywać małoletniemu P. W. (1) środki odurzające, jak również ich ilości (kilkaset porcji w ilościach od 5 do 10 g – 1 porcja) została sformułowana tak ogólnikowo, że trudno było dokonać weryfikacji jego zasadności. Z tak sformułowanego zarzutu nie wynikała, bowiem chociażby minimalna ilość środków odurzających, jaką P. F. miał udzielić małoletniemu w określonym przedziale czasowym, jak również ich minimalna wartość. Jednocześnie Prokurator podczas rozprawy w dniu 17.12.2021 r. wniósł o orzeczenie przepadku korzyści majątkowej w kwocie 4.000 zł – przy przyjęciu co najmniej 100 porcji po 40 zł, co wprost wskazuje na istnienie po stronie oskarżyciela wątpliwości co do faktycznego zakresu odpowiedzialności

oskarżonego w ramach postawionego oskarżonemu zarzutu.

Dokonując oceny zasadności postawionego oskarżonemu zarzutu Sąd miał na względzie wyjaśnienia P. F. złożone w toku postępowania przygotowawczego, w których przyznał, że czasami „udzielał narkotyków” P. W. (1) (k. 137), przy czym oprócz tak ogólnego stwierdzenia nie podał żadnych informacji w tym zakresie (nie został również o nie zapytany, co w przypadku odmówienia wyjaśnień w powyższym zakresie niewątpliwie znalazłoby odzwierciedlenie w protokole przesłuchania), natomiast przed Sądem powyższej okoliczności zaprzeczył i oświadczył, że dotyczyła ona J. D., a nie P. W. (1) (k.213v). Tym samym, wobec braku jakichkolwiek informacji co do czasu, rodzaju udzielonego narkotyku, jego ilości, ceny oraz odpłatnego, czy też nieodpłatnego udzielenia brak było możliwości poczynienia jakichkolwiek ustaleń faktycznych, które w sposób kategoryczny, chociażby w niewielkim zakresie potwierdziły zasadność postawionego oskarżonemu zarzutu, co skutkowało jego uniewinnieniem.

<p>1.4.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. F.	1.	I	<p><u>kara 1 roku pozbawienia wolności</u></p> <p>okoliczności obciążające:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uprzednia karalność oskarżonego, w tym za przestępstwo podobne - wysoka społeczna szkodliwość czynu przypisanego oskarżonemu, który był działaniem godzącym w dobro publiczne i zdrowie, - znaczna ilość środków odurzających <p>okoliczności łagodzące:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przyznanie się oskarżonego do zarzucanego mu przestępstwa i złożenie wyjaśnień, które przyczyniły się do poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie
P. F.	2.	II	<p><u>kara 1 roku pozbawienia wolności</u></p> <p>okoliczności obciążające:</p>

			<ul style="list-style-type: none"> - uprzednia karalność oskarżonego, w tym za przestępstwo podobne - działanie w warunkach czynu ciągłego - postać zamiaru – oskarżony działał umyślnie w zamiarze bezpośrednim, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej - wysoka społeczna szkodliwość czynu, który był działaniem godzącym w dobro publiczne i zdrowie, <p>okoliczności łagodzące:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rodzaj narkotyku, który należy do tzw. narkotyków miękkich - postawa procesowa oskarżonego, który co prawda przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynów, jednakże złożył wyjaśnienia przydatne dla poczynienia ustaleń faktycznych, a finalnie ustalenia zakresu jego odpowiedzialności karnej
P. F.	7.	II.	<p>Na podstawie art. 45 § 1 k.k. Sąd zobowiązany był do orzeczenia wobec oskarżonego środka karnego przypadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z popełnionego przestępstwa.</p> <p>Sąd orzekł przepadek kwoty przepadek kwoty</p>

			800 zł stanowiącej równowartość korzyści majątkowej jaką oskarżony odniósł z popełnienia przestępstwa przypisanego w pkt 2 wyroku – przy przyjęciu, iż udzielił on 20 gram środka odurzającego w cenie 40 zł za gram.
P. F.	4.	kara łączna	<p>Przypisane oskarżonemu czyny były przestępstwami podobnymi – godziły one w porządek publiczny oraz w zdrowie publiczne w aspekcie zapobiegania narkomanii, nadto zostały popełnione w ścisłym związku miejscowym, co uzasadniało zastosowanie zasady znacznej absorpcji, jednocześnie brak tożsamości, co do okresu działania przemawiał za wymierzeniem kary z zastosowaniem częściowej kumulacji.</p> <p>Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd połączył oskarżonemu P. F. jednostkowe kary pozbawienia wolności, w ich miejsce wymierzając mu karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Granice kary łącznej w tym przypadku wynosiły od 1 roku do 2 lat pozbawienia wolności.</p> <p>Sąd uznał, że taka kara będzie dla oskarżonego bodźcem do przemyślenia swego postępowania, a z drugiej strony spełni swoje cele tak zapobiegawcze, jak i wychowawcze oraz spowoduje, iż oskarżony</p>

			<p>będzie miał świadomość zagrożenia, jakie niesie za sobą popełnianie kolejnych przestępstw, w szczególności przestępstw wskazanych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii i nie będzie miał poczucia bezkarności.</p>
P. F.	6	I	<p>Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządził zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci suszu roślinnego – ziela konopi innych niż włókniste.</p>
P. F.	8		<p>Na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł wobec oskarżonego nawiązkę w kwocie 4.000 zł na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii na rzecz Fundacji (...) (ul. (...),(...)-(...) P.).</p> <p>Wysokość nawiązki została ustalona przy uwzględnieniu możliwości finansowych P. F. (m. in. na jej poczet zostało ustanowione zabezpieczenie majątkowe poprzez zajęcie pieniędzy w kwocie 3.900 zł), a jednocześnie uwzględniała cele prewencji ogólnej i indywidualnej mającej uzmysłwić oskarżonemu negatywne skutki społeczne popełniania</p>

			przestępstw narkotykowych.
1.5. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. F.	5.		Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczono okres zatrzymania od dnia 26 kwietnia 2020 r. godz. 16:10 do dnia 28 kwietnia 2020 r. godz. 13:30.
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
1.7. KOsztu procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

9.	<p>Na podstawie § 17 ust.2 pkt 5 i § 4 ust. 3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 03 października 2016 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 1714) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. J. kwotę 960 zł (4 terminy rozpraw: 600,00 zł za 1 termin + 3 x 120,00 zł) powiększoną o podatek VAT w kwocie 220,80 zł tj. łącznie 1.180,80 zł brutto tytułem obrony udzielonej P. F. z urzędu w toku postępowania sądowego.</p>	
10.	<p>W części uniewinniającej na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciążono Skarb Państwa.</p>	
11.	<p>Mając na uwadze sytuację majątkową oskarżonego, fakt odbywania przez P. F. kary 6 lat pozbawienia wolności oraz orzeczenie wobec niego bezwzględnej kary pozbawienia wolności w niniejszej sprawie, Sąd zwolnił go w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i nie wymierzył mu opłaty.</p>	
1.8.Podpis		

Poznań, dnia 31.01.2022 r.	
----------------------------	--

sędzia Izabela Dehmel

ZARZĄDZENIE

Proszę:

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień.
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:
  - obrońcy
  - prokuratorowi
3. Za 14 dni lub z apelacją.

Poznań, dnia 31.01.2022 r.

sędzia Izabela Dehmel